

Stopp drap på kvinner

Siden 2000 er 158 kvinner blitt drept av en nåværende eller tidligere partner. Det er 158 kvinner for mange. Vi har ingen flere kvinner å miste.

I Norge har det vært en nedgang i antallet drap de siste 30 årene, men når det gjelder partnerdrap er det ingen nedgang.¹ Partnerdrap utgjør hele 27% av alle drap i Norge – langt mer enn andelen internasjonalt.² De aller fleste kvinner blir drept i sitt eget hjem, av en mann de enten var eller hadde vært kjæreste, samboer eller gift med.³ Dette er ikke akseptabelt.

Drap på kvinner er et stort samfunns- og likestillingsproblem. I Norge - og i verden. Vold mot kvinner både krenker, svekker og opphever kvinners mulighet til å bruke sine menneskerettigheter og fundamentale friheter.

For hver kvinne som blir drept, er det et liv som kunne vært reddet. I 2020 fant Partnerdrapsutvalget at i alle sakene de undersøkte hadde kvinnene vært utsatt for partnervold før de ble drept.⁴ Mange av de drepte kvinnene hadde vært i kontakt med politiet eller andre deler av hjelpeapparatet før de ble drept. I flere tilfeller hadde kvinnen bedt om besøksforbud eller sagt at hun var redd for å bli drept. Partnerdrap kommer med andre ord ikke uten forvarsel. Mannen ble likevel ikke stoppet fra å drepe kvinnen. Det er uholdbart. Drap mot kvinner må forhindres!

Den norske stat har forpliktet seg til å gi reell og effektiv beskyttelse til kvinner som utsettes for vold og er i fare for å bli drept av sin partner.⁵ Gjennom både nasjonale lover, den europeiske menneskerettighetskonvensjonen, Kvinnekonvensjonen, og Istanbulkonvensjonen.

Norske myndigheter må sørge for at de tiltak som er nødvendig for å redde kvinners liv blir gjennomført. Vi kan ikke vente på flere utredninger og mer kunnskap: vi krever konkrete tiltak og handlekraft!

Vi krever at:

1. Det settes i gang konkrete tiltak for å forebygge at menn blir voldsutøvere og drapsmenn.
2. Det må opprettes en permanent partnerdrapkommisjon som kan undersøke hvor det gikk galt i hvert eneste partnerdrap.
3. Politiet må pålegges å prioritere saker hvor en kvinne forteller at hun blir utsatt for vold, ber om besøksforbud eller beskyttelse. Det kan ikke godtas at politiet ikke følger allerede eksisterende regler for oppfølging av voldssaker, når dette ofte ender i at en kvinne blir drept.

---

¹ NOU 2020; 17, s. 56.

² NOU 2020: 17, s. 57

³ Vatnar, Friestad og Bjørkly (2018) i NOU 2020: 17 s. 53.

⁴ NOU 2020: 17, s. 45.

⁵ Rt. 2013 s. 588.

4. Bruken av omvendt voldsalarm må økes nå. Det er den som utøver vold som skal måtte leve med byrden, ikke kvinnen som er utsatt.
5. Domstolene må pålegges å vurdere idømmelse av omvendt voldsalarm i saker som ender med domfellelse for partnervold etter straffeloven §§ 282 og 283.
6. De ulike etatene i hjelpeapparatet må pålegges og opplæres i tettere samarbeid og informasjonsutveksling, slik at den voldsutsatte får et helhetlig tilbud og at alvorligheten i situasjonen ikke blir oversett.
7. Det må gjennomføres oppfølgingssamtaler dersom hjelpeapparatet får mistanke eller kunnskap om at kvinner er utsatt for partnervold.
8. Det må bevilges øremerkede midler til krisesentrene, slik at krisesentertilbudet i Norge er helhetlig og likeverdig.

Skrevet av arbeidsutvalget i 25. novemberkomiteen i samarbeid med:

**Norges kvinnelobby,
Krisesentersekretariatet,
Kvinnefronten,
Kvinnegruppa Ottar,
Internasjonal kvinnelige for fred og frihet,
Juridisk rådgivning for kvinner (JURK),
Familie og likestillingspolitisk utvalg i LO Viken Oslo,
Norsk Sykepleierforbund,
Fagforbundet,
Oslo Senterkvinner,
Kvinnenettverket i Oslo Arbeiderparti,
Oslo Høyres Kvinneforum,
SVs kvinnepolitiske utvalg,
Grønt Kvinnenettverk,
AUF i Oslo,
Latin-Amerikagruppene i Norge,
Kampkomiteen,
Nok. Norge,
MiRA-Senteret,
Kvinnesaksforening,
Norges Kvinne- og familieforbund,
Skeiv Verden,
Kvinneaktivistene Oslo,**